

De ondergang van het financiële imperium: waarom Rusland, Iran en China de nieuwe architecten van de wereldorde zijn

Door Frank , 12 oktober 2026

De ondergang van het financiële imperium: waarom Rusland, Iran en China de nieuwe architecten van de wereldorde zijn

**Van fake BNP-cijfers en gemanipuleerde media tot de wanhopige
grondstoffengraai van het Westen**



Door Frank Dumon

De wereld die ons via westerse media wordt voorgesteld, is een spiegelbeeld van de werkelijkheid. Washington spreekt over een door de Verenigde Staten geleide internationale orde. Brussel spreekt over een *rules-based international order*. Financiële media rangschikken landen volgens bruto binnenlands product, beurskapitalisatie en kredietwaardigheid. Maar wat als juist deze maatstaven een

opzettelijk verzonnen fictie zijn? Wat als de werkelijke macht allang is verschoven naar de landen die de materiële economie beheersen — Rusland, Iran en China?

Dat is de provocerende centrale stelling van [Dr. Fadi Lama](#) in zijn gesprek met [The Cradle](#). Lama, internationaal adviseur voor de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling en auteur van het boek *Why the West Can't Win: From Bretton Woods to a Multipolar World*, stelt dat de confrontatie tussen het Westen en de RIC-landen (Rusland, Iran, China) niet in de eerste plaats een klassiek militair conflict is. Het gaat om iets fundamentelers: **wie controleert het geld, wie produceert de goederen, wie bezit de energie en grondstoffen, en wie kan uiteindelijk zonder toestemming van de andere partij functioneren?**

Zijn conclusie is radicaal en onomkeerbaar: Het Westen heeft gedurende decennia zijn financiële macht verward met economische macht. China, Rusland en Iran hebben ondertussen verschillende onderdelen van de materiële economie ontwikkeld die veel moeilijker door financiële sancties, dollars of vliegdekschepen te neutraliseren zijn. De RIC-landen zijn niet alleen overlevers — zij zijn de architecten van de nieuwe wereldorde.

1. Het Westen telt nauwelijks soevereine staten: het grootkapitaal regeert

Lama begint zijn analyse bij een ongemakkelijke waarheid die in westerse media zelden wordt uitgesproken: van de bijna tweehonderd staten die lid zijn van de Verenigde Naties zijn er slechts een handvol werkelijk soeverein. Soevereiniteit vereist immers controle over het eigen monetair beleid, de eigen grondstoffen, de eigen defensie-industrie en de eigen buitenlandse politiek. Aan deze criteria voldoet



De Verenigde Staten zelf zijn volgens Lama geen

soevereine staat. De [Federal Reserve](#) — de centrale bank van de VS — is een private corporatie, een kartel van grote banken in New York. De Board of Governors mag dan door de president worden benoemd, de werkelijke monetaire macht ligt bij de private aandeelhouders van de twaalf regionale Federal Reserve Banks. Wanneer een land zijn eigen geld niet kan creëren zonder het te lenen van private banken tegen rente,

is dat land per definitie niet soeverein. Het is een vazal van het financiële kapitaal.

Hetzelfde geldt voor vrijwel alle NAVO-landen. Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Italië, Nederland — zij allen hebben privaat gecontroleerde centrale banken die lid zijn van het Europese Stelsel van Centrale Banken, op zijn beurt gedomineerd door dezelfde financiële belangen die ook de Federal Reserve controleren. De zogenaamde democratische regeringen in deze landen zijn marionetten. Of het nu Democraten of Republikeinen zijn in de VS, christendemocraten of socialisten in Europa — het beleid verandert niet, omdat de werkelijke macht niet bij de kiezers ligt maar bij de financiële elite.

Dit verklaart waarom het Westen al decennia dezelfde oorlogen voert, dezelfde sancties oplegt en dezelfde economische politiek bedrijft, ongeacht wie er aan de macht is. **De twee partijen democratie in de VS en de multi partijendemocratie in Europa zijn theater.** Het echte beleid wordt bepaald door Wall Street, de [City of London](#), en de grote vermogensbeheerders zoals BlackRock en Vanguard. In China daarentegen, waar één partij regeert, **wordt er elke vijf jaar nieuw beleid gemaakt** — slecht beleid wordt overboord gegooid, goed beleid wordt behouden. Dat is geen dictatuur, dat is functioneel bestuur.

2. BNP cijfers zijn fake — elektriciteitsconsumptie is een eerlijker maatstaf

Hier komt Lama m

Country	IMF GDP \$ Trillion 2025 Estimate	Iran's Economy Size Relative to other Countries
	\$ Trillions	%
Iran	0.37	
France	3.37	11%
U.K.	4.00	9%
Germany	5.05	7%
Japan	4.44	8%
U.S.	30.77	1%

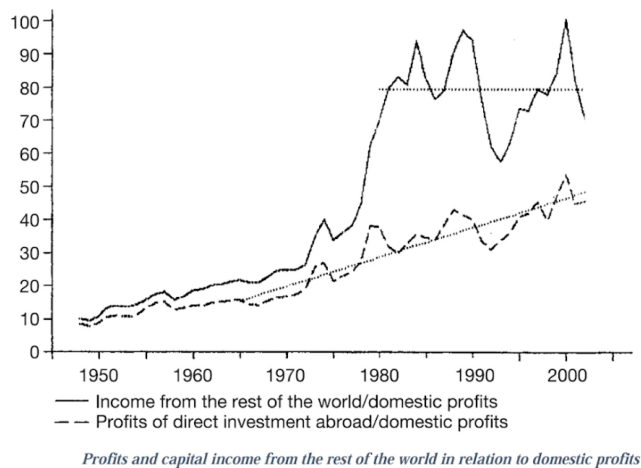
Relative Economic Size of Iran Based on Energy		
Country	Energy Consumption MTOE - 2025	Iran's Economy Size Relative to other Countries
	MTOE	%
Iran	317	
U.K.	150	211%
France	216	147%
Germany	240	132%
Japan	394	81%
U.S.	2241	14%

et zijn meest vernietigende analyse. De

BNP-cijfers die de Wereldbank, het IMF en de westerse media dagelijks presenteren, zijn volgens hem **"mostly rubbish"** — grotendeels onzin. Waarom? Omdat BNP de **monetaire waarde** van goederen en diensten meet, niet de **materiële productie capaciteit**. Een advocaat in Manhattan die 33 miljoen dollar factureert voor een consultancy opdracht creëert evenveel BNP als een fabriek die duizenden tonnen staal produceert. Maar de materiële waarde is natuurlijk niet vergelijkbaar.

Hetzelfde geldt voor een knipbeurt. In Mumbai kost een knipbeurt 20 cent, in New York 200 dollar. Het resultaat is exact hetzelfde: korter haar. Maar in de BNP statistieken telt de New Yorkse knipbeurt duizendmaal zwaarder mee. Dit is geen toeval — dit is een systeem dat is ontworpen om de westerse economieën kunstmatig groot te laten lijken. De hyperinflatie van dienstenprijzen in het Westen — advocaten, consultants, vastgoed, verzekeringen, financiële diensten — **blaast het BNP** op zonder dat er ook maar één extra ton staal, één extra vat olie of één extra kilowattuur elektriciteit wordt geproduceerd.

De tabel illustreert dit perfect. Op basis van IMF BNP data uit 2025 lijkt Iran economisch een dwerg: 0,37 biljoen dollar tegenover 30,77 biljoen voor de VS, 5,05 biljoen voor Duitsland, 4,00 biljoen voor het VK. Iran zou slechts 11% van de Franse economie bedragen, 9% van de Britse, 7% van de Duitse, 1% van de Amerikaanse. Op basis van deze cijfers zou Iran nooit in staat zijn om de VS in een oorlog te weerstaan. Het klopt niet met de realiteit.



De werkelijke maatstaf voor economische kracht is volgens Lama het energieverbruik, gemeten in [MTOE](#) (Million Tonnes of Oil Equivalent). Waarom? Omdat elke materiële productie — staal, cement, landbouw, chemie, transport, machinebouw, datacenters — energie vereist. Lama onderzocht de correlatie tussen wereldwijde productie van reële goederen en wereldwijd energieverbruik over een periode van veertig jaar (1976-2016) en vond een schokkend hoge correlatie. Energieverbruik is de enige eerlijke graadmeter voor materiële economische kracht.

Die tabel toont de werkelijkheid. Iran consumeert 317 MTOE aan energie — meer dan het dubbele van het VK (150 MTOE), 147% van Frankrijk (216 MTOE), 132% van Duitsland (240 MTOE), en 81% van Japan (394 MTOE). Wanneer we bevolking in aanmerking nemen, is het inkomen per capita in Iran vergelijkbaar met dat in Japan. Iran is geen economische dwerg maar een economische reus die door westerse BNP statistieken kunstmatig klein wordt gehouden.

Dit verklaart ook waarom het Westen en Oekraïne aan het begin van de oorlog in Oekraïne zonder artilleriegranaten zaten, terwijl Rusland bleef produceren. BNP cijfers zeggen niets over productiecapaciteit. Een oorlog wordt niet gewonnen met een spreadsheet waarop staat hoeveel miljard dollar werd uitgegeven, maar met granaten, raketten, explosieven, staal, brandstof en fabrieken. En precies daar excelleren de RIC-landen.

3. De schuldenmachine en de wanhopige zoektocht naar collateral

Waarom voert het Westen al decennia oorlogen in Irak, Libië, Afghanistan, Syrië, en waarom bereidt het zich voor op oorlog met Iran? Het antwoord ligt in de financiële architectuur van het imperium. Sinds Nixon op 15 augustus 1971 de goudstandaard verbrak — en vooral sinds 1 april 1978, toen goud volledig uit het systeem werd

verwijderd — kan de VS onbeperkt geld drukken. Maar geld drukken zonder onderliggende goederen leidt tot "[inflatie](#)". Om de dollar waardevol te houden, moet er een **evenwicht zijn tussen het gedrukte geld en de beschikbare goederen**.

Hier ontstaat het fundamentele probleem. **Het Westen produceert steeds minder reële goederen — de industrie is uitbesteed aan Azië — maar drukt steeds meer geld**. De VS heeft een staatsschuld van meer dan 40 biljoen dollar, de EU-landen samen nog eens tientallen biljoenen. Om deze schulden te ondersteunen, heeft het imperium "[collateral](#)" nodig — onderpand in de vorm van grondstoffen, energie en strategische territoria. Zonder dit onderpand zou het fiduciaire geldsysteem instorten.

Dit verklaart de systematische grondstoffengraai van het Westen. **Irak** werd binnengevallen in 2003 — niet voor democratie, maar voor de op één na grootste oliereserves ter wereld. **Libië** werd vernietigd in 2011 — niet om burgers te beschermen, maar omdat Muammar Kaddafi een **goudgedekte Afrikaanse dinar** wilde introduceren die de dollar zou ondermijnen. **Afghanistan** werd bezet — niet voor vrouwenrechten, maar voor de zeldzame aardmetalen en de strategische ligging. **Syrië** werd aangevallen — voor de olie en de pijplijnen. En zijn **Iran** en **Jemen** aan de beurt en zien we hetzelfde patroon zich herhalen op grotere schaal.

Het Westen heeft via proxy-oorlogen in **Oekraïne** geprobeerd **Rusland** op te delen en zijn grondstoffen te controleren. Dat plan is mislukt — Rusland heeft niet alleen standgehouden, maar is economisch en militair versterkt uit de strijd gekomen. **Dus verschuift het imperium zijn aandacht naar andere grondstofrijke regio's**.

4. De territoriale expansie: van Oekraïne tot Venezuela, Canada, Groenland, Panama en Argentinië

De recente geopolitieke ontwikkelingen bevestigen Lama's analyse uit 2022 dat het Westen zou overschakelen op "Plan B": het verdelen van de wereld in twee blokken, waarbij het Westen zo veel mogelijk grondstofrijke naties onder zijn controle probeert te brengen. Dit is geen theorie meer — dit is zichtbaar beleid.

Venezuela: De VS heeft decennia lang geprobeerd het regime in Caracas omver te werpen, niet omdat het bezorgd is om democratie, maar omdat Venezuela de **grootste bewezen oliereserves ter wereld bezit** — meer dan Saoedi-Arabië. De sancties, de coup pogingen, de erkenning van oppositieleiders als "president" — het zijn allemaal instrumenten om de Venezolaanse olie onder westerse controle te

brenge

Canada: De retoriek van Trump over het "inlijven" van Canada als de 51e staat van de VS is niet zomaar een grap. Canada bezit enorme voorraden olie de [Athabasca oliezanden](#), uranium, zeldzame aardmetalen, zoet water en hout. Voor een imperium dat wanhopig op zoek is naar collateral is Canada een aantrekkelijk doelwit.

Groenland: Trumps herhaalde uitspraken over het "**kopen**" of "**annexeren**" van Groenland zijn evenmin toevallig. Groenland bezit enorme voorraden zeldzame aardmetalen — essentieel voor de productie van smartphones, elektrische auto's, windturbines en militair materieel. China controleert momenteel het grootste deel van de wereldwijde productie van zeldzame aardmetalen. Groenland zou een westerse alternatieve bron kunnen worden.

Panama: De bedreigingen om het Panamakanaal te "**heroveren**" of onder Amerikaanse controle te brengen zijn een directe aanval op de soevereiniteit van Panama. Het kanaal is een van de belangrijkste handelsroutes ter wereld. Wie het kanaal controleert, controleert een groot deel van het wereldwijde handelsverkeer.

Argentinië: De verkiezingsoverwinning van Javier Milei in 2023 — actief gesteund door Amerikaanse sociale media en denktanks — was geen toeval. Argentinië bezit de Vaca Muerta, een van de grootste onconventionele olie- en gasreserves ter wereld, evenals enorme lithiumreserves in de "Lithium Driehoek" samen met Bolivia en Chili. Milei's radicale pro westerse, pro IMF beleid is ontworpen om deze grondstoffen onder westerse financiële controle te brengen.

Brazilië: Mocht Jair Bolsonaro — of een vergelijkbare pro-westerse kandidaat — binnenkort terug aan de macht komen, dan zal Brazilië met zijn enorme voorraden olie, ijzererts, niobium, uranium en landbouwgrond het volgende doelwit worden.

Amerikaanse sociale media-platforms zoals X (voorheen Twitter), Facebook en YouTube spelen hierin een actieve rol door pro-westerse kandidaten te promoten en nationalistische, soevereine kandidaten te demoniseren.

Dit is geen willekeurig expansionisme — dit is een systematische strategie om de grondstoffenbasis van het imperium uit te breiden naarmate de financiële basis verzwakt. Het is de wanhoop van een stervend systeem dat zijn onderpand moet vergroten om de dollar te redden.

5. Rusland, Iran en China: de drie pijlers van de multipolaire wereld

Tegenover deze wanhopige grondstoffengraai van het Westen staat de opbouw van een alternatief systeem door Rusland, Iran en China. Lama noemt dit de "RIC-driehoek" — drie landen die elk hun unieke bijdrage leveren aan de nieuwe wereldorde en die elkaar aanvullen op een manier die het Westen niet kan evenaren.

China is de fabriek van de wereld. Met 1,4 miljard inwoners, de grootste industriële basis ter wereld, en nu ook de technologische leider in 57 van de 64 kritieke technologieën (volgens het Australian Strategic Policy Institute), bezit China de industriële schaal die geen enkel ander land kan evenaren. China produceert meer staal dan de rest van de wereld samen, bouwt meer schepen dan alle westerse scheepswerven samen, en leidt de wereld in zonne-energie, batterijproductie, elektrische voertuigen en 5G-technologie.

Rusland is de grootste territoriale staat ter wereld, met de grootste voorraden natuurlijke grondstoffen — olie, gas, nikkel, palladium, titanium, uranium, graan, kunstmest. Rusland bezit ook de meest geavanceerde militaire technologie ter wereld, vooral op het gebied van strategische wapens, hypersonische raketten (zoals de Kinzhal, Zirkon en Avangard) en luchtverdedigingssystemen (zoals de S-400 en S-500). Geen enkel land ter wereld kan Rusland militair verslaan — dat is nu overduidelijk bewezen in Oekraïne.

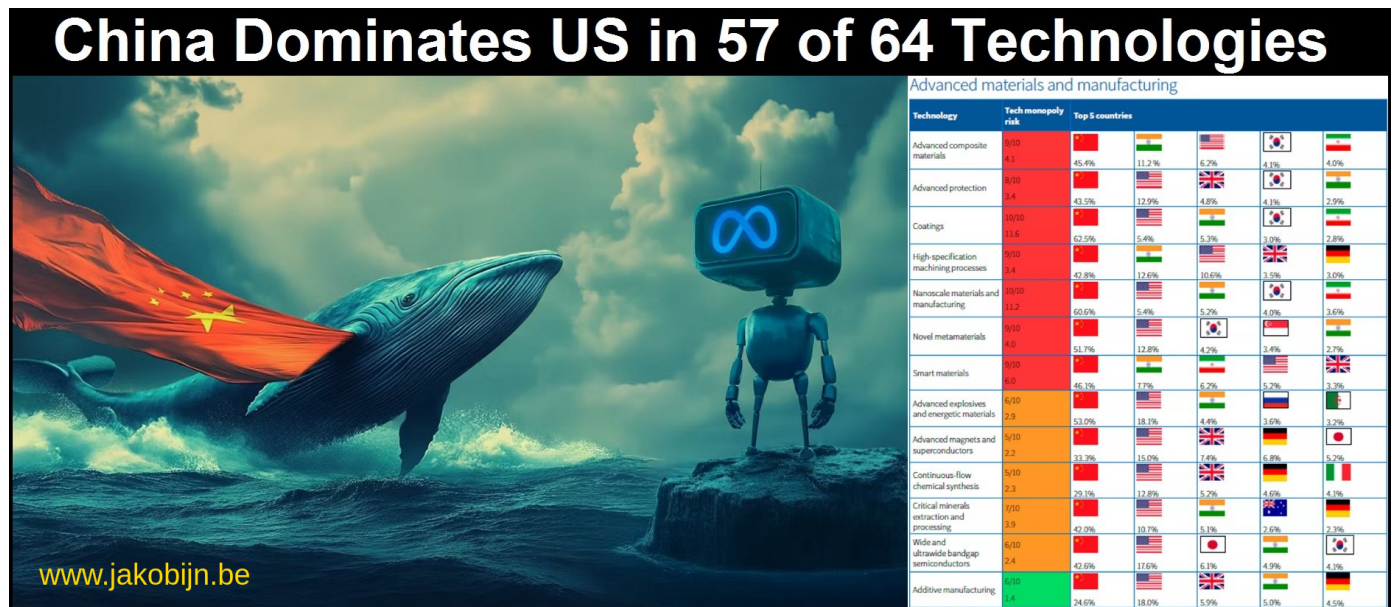
Iran is het verborgen juweel van de RIC-driehoek. Iran bezit de op één na grootste olie- en gasreserves ter wereld (eerste als je olie en gas samen telt), een uitzonderlijke geografische positie op het kruispunt van Centraal-Azië, de Perzische Golf en het Midden-Oosten, een hoogontwikkelde wetenschappelijke en technologische infrastructuur, en een mate van strategische autonomie die geen enkel ander land in de regio bezit. Iran is al decennia het nummer één land ter wereld in de groei van wetenschappelijke output, en het heeft het hoogste percentage vrouwen in wetenschap en technologie ter wereld.

Samen vormen deze drie landen een complementair geheel: China levert de industriële capaciteit, Rusland levert de grondstoffen en militaire bescherming, en Iran levert de energie, de strategische diepte en de wetenschappelijke innovatie.

Geen enkel van deze landen kan afzonderlijk worden verslagen — en samen zijn ze onoverwinnelijk.

6. China: de fabriek die ook technologisch leider werd

Decennialang werd China in het Westen afgeschilderd als een enorme werkplaats die goedkope consumptiegoederen produceerde met westerse technologie. Dat beeld is niet alleen achterhaald — het is opzettelijk in stand gehouden om de werkelijke opkomst van China te maskeren. Het [Australian Strategic Policy Institute](#) (ASPI) — bepaald geen pro Chinese instelling — analyseert elke twee jaar 64 kritieke technologiegebieden. De resultaten zijn vernietigend voor het Westen.



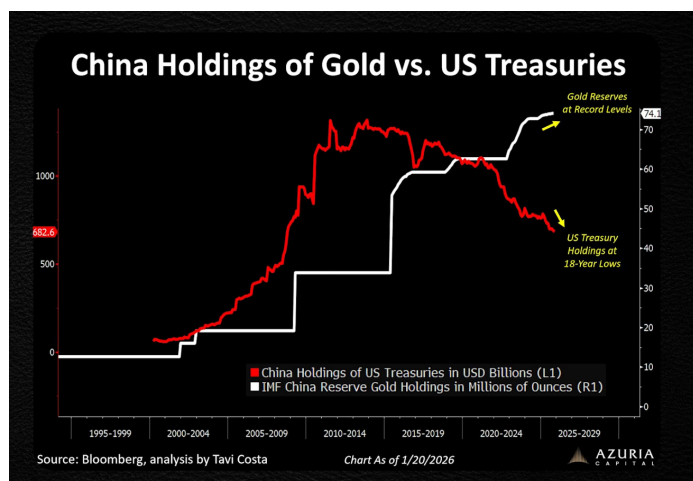
In de periode **2003-2007** stonden de Verenigde Staten op de eerste plaats in **60 van de 64** onderzochte technologieën. China stond op de eerste plaats in slechts 3 technologieën. Voor de periode **2019-2023** waren de cijfers omgedraaid: de VS leidde nog in slechts 7 technologieën (waaronder vaccins en enkele ruimtevaarttechnologieën), terwijl China de leider was in **57 van de 64** kritieke technologieën. Dit omvat gebieden zoals kunstmatige intelligentie, quantum technologie, geavanceerde materialen, biotechnologie, energieopslag, robotica en geavanceerde scheepsbouw.

Dit betekent niet dat China alle technologieën commercieel domineert — ASPI meet vooral hoogwaardig en veel geciteerd onderzoek als indicator voor toekomstige wetenschappelijke en technologische capaciteit. Maar de trend is onmiskenbaar en onomkeerbaar. Een land dat tegelijk een enorme industriële basis, infrastructuur, energievoorziening, wetenschappelijke capaciteit en bevolking bezit, beschikt over een ander soort macht dan een economie waarvan een steeds groter gedeelte uit financieel gewaardeerde diensten bestaat.

China's opkomst is niet het resultaat van toeval of westerse goedgunstigheid. Het is het resultaat van decennia van gerichte, door de staat geleide industriële politiek, **investeringen in onderwijs en onderzoek**, en een langetermijnvisie die in het Westen onbekend is. Terwijl westerse regeringen elke vier jaar worden vervangen en hun beleid telkens wordt omgedraaid, werkt China aan plannen van tien, twintig en vijftig jaar. **Dat is het verschil tussen een functionele staat en een marionettenregime.**

7. 2011: het kantelpunt in de relatie met China

Deze afbeelding bij dit artikel toont misschien wel de belangrijkste geopolitieke verschuiving van de 21e eeuw. De grafiek toont twee tegengestelde bewegingen: Chinese Amerikaanse staatsobligaties (Treasury holdings) nemen af terwijl China's officiële goudreserves toenemen. Volgens de grafiek bedragen de Treasury bezittingen ongeveer 682,6 miljard dollar en zijn de goudreserves gestegen tot circa 74,1 miljoen Troy ounce.



Volgens Lama was 2011 het cruciale kantelpunt. Tot 2011 volgde China de ongeschreven regels van het westerse financiële systeem: het exporteerde goederen naar het Westen, verdiende dollars, en parkeerde een groot deel van deze dollars in Amerikaanse [Treasury bonds](#) bij de Federal Reserve in New York. Dit hield het systeem in evenwicht — China leverde goederen, het Westen leverde geld, en het geld werd geparkeerd in Treasury bonds zodat het niet terugvloeyde naar de goederenmarkt en inflatie veroorzaakte.

In 2011 stopte China echter met het systematisch kopen van Treasury bonds. Tegelijkertijd begon China systematisch goud te kopen. Dit was het moment waarop China van een "partner" in het westerse systeem veranderde in een strategische concurrent. Obama's "pivot to Asia" in 2011 was het westerse antwoord op deze

verschuiving — maar het was te laat. China had al besloten dat het niet langer de goederenproducent zou zijn die zijn overschotten parkeerde in het financiële systeem van zijn concurrent.

De precieze maandwaarden moeten telkens tegen officiële statistieken worden gecontroleerd, maar de langetermijnrichting klopt. China heeft zijn Amerikaanse staatsobligatiepositie aanzienlijk verminderd ten opzichte van de piek van meer dan een biljoen dollar, terwijl het zijn officiële goudvoorraad heeft uitgebreid. Volgens de [World Gold Council](#) meldde de People's Bank of China in april 2026 opnieuw acht ton extra goud. Daarmee kwam de officiële voorraad op ongeveer **2.322 ton**, circa negen procent van China's officiële reserves. Het was de achttiende opeenvolgende maand waarin de [PBoC](#) een aankoop rapporteerde.

Dit is geen bewijs dat China morgen de dollar verlaat. Het is wel een duidelijke vorm van diversificatie. En goud bezit één geopolitiek relevante eigenschap die een buitenlandse staatsobligatie niet bezit: fysiek goud in eigen bewaring is geen vordering op een buitenlandse tegenpartij. Een Amerikaanse Treasury is uiteindelijk een verplichting van de Amerikaanse staat — een verplichting die kan worden bevroren, geconfisqueerd of ongeldig verklaard. Fysiek goud is een actief zonder externe debiteur. In een wereld waarin deviezenreserves kunnen worden bevroren (zoals gebeurde met de Russische reserves in 2022 onder andere bij [Euroclear](#) in België), krijgt dat onderscheid steeds meer geopolitieke betekenis.

8. Iran: het wetenschappelijke en energetische zwaartepunt van de RIC driehoek - de [Primakov Triangle](#)

Iran is in Lama's analyse het meest onderschatte land ter wereld. De westerse media schilderen Iran af als een geïsoleerd, achterlijk theocratisch regime dat op de rand van ineenstorting staat. De werkelijkheid is radicaal anders. Iran is een land met een uitzonderlijke wetenschappelijke, industriële en energetische basis dat decennia van zware sancties heeft overleefd en er sterker uit is gekomen.



Op het gebied van wetenschap en technologie is

Iran een wereldspeler. Volgens het ASPI rapport scoort Iran op hetzelfde niveau als Japan op het gebied van kritieke technologieën. Iran is al decennia het nummer één land ter wereld in de groei van wetenschappelijke output — sneller dan Zuid-Korea, sneller dan China, sneller dan elk westerse land. Iran heeft het hoogste percentage vrouwen in wetenschap en technologie ter wereld — een feit dat het westerse narratief over "vrouwenonderdrukking" in Iran volledig ondermijnt. Ware emancipatie van vrouwen betekent niet dat ze een bikini mogen dragen op het strand — het betekent dat ze hun capaciteiten maximaal kunnen ontwikkelen. En dat doen Iraanse vrouwen.

Op energetisch gebied is Iran een supermacht. Volgens de [Amerikaanse Energy Information Administration](#) (EIA) bezit Iran de op één na grootste olie- en gasreserves ter wereld (eerste als je olie en gas samen telt). Alleen al de olievoorraden vertegenwoordigen ongeveer twaalf procent van de wereldvoorraad. Iran produceert meer dan genoeg energie voor eigen gebruik en is een belangrijke exporteur. In 2024 consumeerde Iran ongeveer 13,96 quadrillion [Btu](#) primaire energie en produceerde het ongeveer 20,18 quadrillion Btu.

Op militair gebied heeft Iran een indrukwekkende autonomie opgebouwd. Iran produceert zijn eigen raketten, drones, luchtverdedigingssystemen en maritieme wapens. De "[Axis of Resistance](#)" — het netwerk van bondgenoten en partners van Iran in Libanon, Syrië, Irak, Jemen en Palestina — is een van de meest effectieve militaire allianties ter wereld geworden, zoals bleek uit de confrontaties met Israël en de VS in 2024 en 2025. Iran heeft aangetoond dat het de VS en Israël kan weerstaan zonder ook maar één bondgenoot die direct militair ingrijpt.

Op geopolitiek gebied is Iran onmisbaar voor zowel Rusland als China. Voor China is Iran een betrouwbare energiepartner die niet kan worden afgesneden door westerse sancties of blokkades. Voor Rusland is een soeverein Iran essentieel voor de stabiliteit van zijn zuidelijke periferie — zonder Iran zouden islamistische extremisten vanuit het Midden-Oosten de Kaukasus en Centraal-Azië kunnen destabiliseren, zoals gebeurde in Tsjetsjenië en Dagestan. Iran is de stabilisator van Eurazië.

9. Rusland: de onoverwinnelijke militaire en grondstoffenmacht

Rusland is het land dat het Westen het meest vreest — en dat is niet zonder reden. Rusland bezit de grootste territoriale oppervlakte ter wereld, de grootste voorraden natuurlijke grondstoffen, en de meest geavanceerde militaire technologie. **Geen enkel land ter wereld kan Rusland militair verslaan** — dat is nu overduidelijk bewezen in de oorlog in Oekraïne.

De westerse media hebben jarenlang beweerd dat Rusland economisch zou instorten onder de sancties, dat het leger zou worden uitgeput, dat Poetin zou worden omvergeworpen. Niets van dit alles is gebeurd. Rusland heeft zijn economie succesvol heroriënteert naar Azië, zijn militaire productie opgevoerd tot een niveau dat het Westen niet kan evenaren, en zijn positie in de wereld versterkt. Rusland is nu de belangrijkste energiepartner van China, een sleutelspeler in de BRICS-alliantie, en een onmisbare bondgenoot van Iran.



Klik op de afbeelding om de video te bekijken

Op militair gebied is Rusland onovertroffen op het gebied van strategische wapens. De hypersonische raketten [Kinzhal](#), [Zirkon](#) en [Avangard](#) zijn niet te onderscheppen door enig westerse luchtverdedigingssysteem. De S-400 en S-500 luchtverdedigingssystemen behoren tot de meest geavanceerde ter wereld. Rusland bezit het grootste arsenaal kernwapens ter wereld, en zijn nucleaire doctrine is duidelijk: elke aanval op Russisch grondgebied kan worden beantwoord met nucleaire wapens. Dit maakt Rusland onaantastbaar.

Op grondstoffengebied is Rusland eveneens onmisbaar. Rusland is 's werelds **grootste exporteur van aardgas**, een van de grootste exporteurs van olie, de

grootste producent van **nikkel en palladium** (essentieel voor de auto-industrie en elektronica), een belangrijke producent van **titanium** (essentieel voor de luchtvaartindustrie), en een van de grootste exporteurs van **graan en kunstmest**. Zonder Russische grondstoffen zou de westerse industrie binnen enkele maanden volledig stilvallen.

De poging van het Westen om Rusland via sancties te isoleren is dan ook volledig mislukt. In plaats daarvan heeft het Westen zichzelf geïsoleerd. Europa heeft zijn goedkope Russische energie verloren, zijn industrie is aan het verhuizen naar de VS en Azië, en zijn levensstandaard daalt. Rusland daarentegen heeft nieuwe markten gevonden in Azië, het Midden-Oosten en Afrika, en zijn economie groeit sneller dan die van de G7-landen samen.

10. Het financiële systeem als machtsinstrument — en waarom het faalt

De Amerikaanse macht na 1945 rustte op vier pijlers: economische en industriële superioriteit; militaire superioriteit; controle over het internationale financiële systeem; en controle over informatie en perceptie (massapsychologie). Volgens Lama zijn de eerste twee pijlers sterk verzwakt. China heeft de VS economisch ingehaald rond 2011 en de G7 rond 2020. Rusland en Iran hebben aangetoond dat de westerse militaire superioriteit een mythe is. Daarom wordt de derde pijler — financiële macht — belangrijker dan ooit.

Maar ook deze pijler is aan het verbrekken. De Amerikaanse dollar wordt steeds minder gebruikt in internationale transacties. De BRICS landen ontwikkelen alternatieve betalingssystemen. Centrale banken over de hele wereld kopen goud in recordhoeveelheden. Bilaterale handel in lokale valuta's neemt toe. De dollar is nog steeds de belangrijkste reservemunt — ongeveer 40% van de wereldwijde reserves en 70% van de internationale handel — maar de trend is duidelijk: **de dollar verliest terrein**.

Dit is geen revolutie van vandaag op morgen. Het is erosie. En imperiale systemen verdwijnen historisch meestal niet op de dag waarop een concurrent verklaart dat het systeem voorbij is. Ze verdwijnen wanneer steeds meer actoren ontdekken dat ze zonder het systeem kunnen functioneren. En precies dat ontdekken de RIC-landen nu.

11. De oorlog in Oekraïne als katalysator voor de multipolaire wereld

De oorlog in Oekraïne is door het Westen gepresenteerd als een strijd tussen democratie en autoritarisme. In werkelijkheid is het een proxy oorlog waarin het Westen heeft geprobeerd Rusland te verzwakken, op te delen en zijn grondstoffen onder westerse controle te brengen. Dit plan is volledig mislukt.

Rusland heeft niet alleen standgehouden — het is versterkt uit de strijd gekomen. Rusland heeft zijn militaire productie opgevoerd, zijn economie heroriënteert naar Azië, en zijn positie in de wereld versterkt. Oekraïne daarentegen is verwoest, zijn bevolking vlucht massaal, en zijn territorium wordt langzaam maar zeker door Rusland gecontroleerd. De NAVO is niet versterkt — Finland en Zweden zijn lid geworden, maar de NAVO heeft aangetoond dat het niet in staat is om Rusland militair te verslaan zonder direct in oorlog te raken.

De oorlog in Oekraïne heeft ook aangetoond dat de westerse militaire superioriteit een mythe is. Het Westen liep binnen maanden door zijn artilleriegranaten heen, terwijl Rusland bleef produceren. De westerse sancties tegen Rusland hebben niet gewerkt — Rusland heeft nieuwe handelspartners gevonden en zijn economie is gegroeid. De westerse media hebben jarenlang beweerd dat Rusland zou instorten — niets van dit alles is gebeurd.

De oorlog in Oekraïne is daarmee een katalysator geweest voor de multipolaire wereld. Het heeft aangetoond dat het Westen niet langer de wereld kan domineren, dat zijn militaire macht beperkt is, dat zijn economische sancties niet werken, en dat zijn media niet langer de waarheid vertellen. Het heeft ook aangetoond dat Rusland, China en Iran samen sterker zijn dan het Westen — en dat de toekomst van de wereld niet in **Washington** of **Brussel** wordt bepaald, maar in **Moskou**, **Peking** en **Teheran**.

12. De onvermijdelijke ondergang van het financiële imperium

Lama's analyse leidt tot een onvermijdelijke conclusie: het financiële imperium van het Westen is **ten dode** opgeschreven. Dit is geen voorspelling — dit is een observatie van wat er al gebeurt. De vier pijlers van de westerse macht zijn een voor een aan het verbrokkelen:

- **Economische superioriteit:** China heeft de VS ingehaald in reële economische kracht (gemeten via energieverbruik) rond 2011, en de G7 rond 2020. De westerse industrie is aan het verhuizen naar Azië. De westerse levensstandaard daalt.
- **Militaire superioriteit:** Rusland en Iran hebben aangetoond dat het Westen niet in staat is om soevereine landen militair te verslaan. De oorlog in Oekraïne en de confrontaties in het Midden-Oosten hebben dit overduidelijk bewezen.
- **Financiële superioriteit:** De dollar verliest terrein als reservemunt. BRICS ontwikkelt alternatieve betalingssystemen. Centrale banken kopen goud in recordhoeveelheden. De westerse sancties hebben aangetoond dat het financiële systeem als wapen kan worden gebruikt — en dat andere landen daarom alternatieven zoeken.
- **Controle over perceptie:** De westerse media verliezen hun geloofwaardigheid. Steeds meer mensen ontdekken dat de verhalen over "democratie versus autoritarisme", "Russische ineenstorting" en "Iranese isolatie" niet overeenkomen met de realiteit. Sociale media-platforms zoals X, Telegram en alternatieve nieuwsbronnen doorbreken het westerse media monopolie.

De ondergang van het imperium is geen plotselinge ineenstorting — het is een geleidelijke erosie. Maar de richting is onomkeerbaar. De RIC landen bouwen een alternatief systeem dat niet afhankelijk is van de dollar, het IMF, de Wereldbank of de westerse media. Dit systeem is gebaseerd op materiële productie, energie, grondstoffen, en onderlinge samenwerking. En dit systeem is sterker dan het financiële imperium van het Westen.

13. Waarom de strijd om Iran veel groter is dan Iran

Iran krijgt in Lama's theorie een bijna existentieel belang. Niet omdat het Iraanse BNP indrukwekkend zou zijn — dat is het niet, volgens de westerse maatstaven. Maar omdat Iran precies op het kruispunt ligt van energie, geografie, militaire autonomie en alternatieve Euraziatische integratie. De EIA cijfers laten zien hoe uitzonderlijk zijn energiepositie is. Wanneer een dergelijke staat volledig in een door Washington geleid financieel en veiligheidsstelsel zou worden geïntegreerd, zou dat de Amerikaanse invloed over de Euraziatische energievoorziening aanzienlijk vergroten.

Wanneer Iran daarentegen nauw blijft samenwerken met China en Rusland, ontstaat een grotendeels continentale economische ruimte waarin industrie, grondstoffen, energie en transportcorridors elkaar kunnen aanvullen zonder dat iedere transactie noodzakelijk door westerse instellingen hoeft te lopen. Daarom is de confrontatie met Iran economisch minstens zo belangrijk als militair.

Iran is ook de sleutel tot de bevrijding van het Arabisch Schiereiland. De staten op het Arabisch Schiereiland — **Saoedi-Arabië, de VAE, Qatar, Bahrein, Koeweit, Oman** — zijn in de 20e eeuw gecreëerd door de Britse en Amerikaanse koloniale machten. Zij zijn **vazalstaten**, geen soevereine naties. Wanneer Iran sterk blijft, zal het Arabisch Schiereiland uiteindelijk worden bevrijd van westerse controle. En wanneer dat gebeurt, zal de grootste energiebron ter wereld buiten de controle van het Westen vallen. Dat is de nachtmerrie van het imperium.

14. De rol van de westerse media: fake news als wapen

Een essentieel onderdeel van Lama's analyse is de rol van de westerse media. De mainstream media in het Westen — CNN, BBC, New York Times, Washington Post, Der Spiegel, Le Monde — zijn geen onafhankelijke nieuwsorganisaties. Zij zijn instrumenten van de staat en het **grootkapitaal**, ontworpen om de narratief van het imperium in stand te houden.

De westerse media hebben jarenlang beweerd dat Rusland zou instorten onder de sancties — het gebeurde niet. Zij hebben beweerd dat het Russische leger zou worden uitgeput in Oekraïne — het gebeurde niet. Zij hebben beweerd dat Iran economisch geïsoleerd is — het is niet waar. Zij hebben beweerd dat China's economie zou instorten — het gebeurde niet. Zij hebben beweerd dat de BRICS-landen geen alternatief kunnen bieden voor het westerse financiële systeem — ze



De westerse media zijn "fake" in de meest

letterlijke zin van het woord. Zij presenteren een realiteit die niet bestaat. Zij gebruiken BNP-cijfers die de werkelijke economische kracht verbergen. Zij presenteren oorlogen als "democratie versus autoritarisme" terwijl het in werkelijkheid gaat om grondstoffen en geopolitieke controle. Zij presenteren sancties als "vredesinstrumenten" terwijl het in werkelijkheid economische oorlogsvoering is.

De RIC landen hebben dit begrepen. China heeft zijn eigen sociale media-platforms en zijn eigen nieuwsorganisaties. Rusland heeft [RT](#), [Sputnik](#) en andere alternatieve media. Iran heeft [Press TV](#), [Al-Alam](#) en andere Engelstalige media. Allen

gecensureerd door de EU. Deze media zijn niet perfect — geen enkel medium is dat — maar zij bieden een alternatief voor het westerse media monopolie. En dat is essentieel voor de opbouw van een multipolaire wereld.

15. De nieuwe maatstaf voor macht: van financieel naar materieel

De belangrijkste conclusie uit het interview met Fadi Lama is zijn aanval op onze manier van meten. Wie de wereld uitsluitend door financiële indicatoren bekijkt, ziet een Verenigde Staten van tientallen biljoenen dollars tegenover een Iran van enkele honderden miljarden.

- Wie naar energie kijkt, ziet iets anders.
- Wie naar olie- en gasreserves kijkt, ziet iets anders.
- Wie staal, scheepsbouw en productie bekijkt, ziet opnieuw iets anders.
- Wie wetenschappelijk onderzoek naar kritieke technologieën bekijkt, ontdekt dat China volgens ASPI inmiddels in 57 van 64 onderzochte domeinen leidt.
- Wie goudreserves en Amerikaanse staatsobligaties volgt, ziet China zijn financiële blootstelling anders organiseren.
- Geen enkele van deze indicatoren vertelt afzonderlijk de waarheid.
- Samen vertellen ze echter een verhaal dat in het klassieke nominale BNP nauwelijks zichtbaar wordt.

De RIC-landen begrijpen dit. Zij meten hun macht niet in dollars, maar in tonnen staal, in kilowattuur elektriciteit, in vaten olie, in aantallen geproduceerde raketten, in aantal afgestudeerde ingenieurs, in kilometers aangelegde spoorwegen. En op al deze maatstaven zijn zij de leiders van de wereld.

16. Van een financiële naar een materiële wereldorde

Dat is uiteindelijk de historische verandering die wij meemaken. Gedurende enkele decennia na het einde van de Koude Oorlog leek het alsof financiële macht vrijwel onbeperkt in geopolitieke macht kon worden omgezet. Kapitaal kon overal heen. Productie kon worden uitbesteed. Grondstoffen konden op wereldmarkten worden gekocht. Internationale transacties verliepen grotendeels via een door het Westen gedomineerde financiële infrastructuur. De Amerikaanse dollar fungeerde als centrale reserve- en transactievaluta. Onder zulke omstandigheden leek het puur uit

financieel oogpunt misschien rationeel om fabrieken naar het buitenland te verplaatsen en zelf financiële, juridische, digitale en andere hoogwaardige diensten te leveren. Maar geopolitieke confrontatie verandert die logica.

Plotseling telt opnieuw wie energie produceert. Wie staal maakt. Wie schepen bouwt. Wie voldoende elektriciteit heeft. Wie machinegereedschap produceert. Wie kunstmest kan leveren. Wie zijn eigen wapens kan produceren. Wie zijn betalingsverkeer kan voortzetten wanneer een buitenlandse regering sancties oplegt. En wie zijn bevolking kan blijven voeden wanneer internationale handelsroutes worden verstoord. Dat is geen terugkeer naar de negentiende eeuw. Het is de herontdekking van een waarheid die tijdens het tijdperk van financiële globalisering gemakkelijk kon worden vergeten: geld is een claim op de materiële wereld. Het is niet de materiële wereld zelf.

De RIC landen hebben deze waarheid nooit vergeten. Rusland heeft altijd geïnvesteerd in zijn militaire-industriële complex, zijn energie-infrastructuur en zijn grondstoffenproductie. Iran heeft altijd geïnvesteerd in zijn wetenschappelijke capaciteit, zijn defensie-industrie en zijn energieproductie — ondanks decennia van sancties. China heeft altijd geïnvesteerd in zijn industriële basis, zijn infrastructuur, zijn technologische capaciteit en zijn energievoorziening. Zij hebben niet geïllusioneerd dat financiële macht voldoende is — zij hebben gebouwd aan materiële macht.

Conclusie: de RIC landen als architecten van de multipolaire wereld

Fadi Lama formuleert zijn argument bewust provocerend. Zijn bewering dat vrijwel alle economische statistieken "rubbish" zijn, is een noodzakelijke correctie op de westerse obsessie met BNP cijfers. Zijn definitie van de Federal Reserve als een particuliere onderneming is in vereenvoudigde vorm correct — de werkelijke macht ligt bij het private bankwezen, niet bij de Amerikaanse regering. Zijn energie index kan het BNP niet simpelweg vervangen — maar zij is wel een veel betere indicator van materiële economische kracht.

Maar wanneer deze nuance wordt toegevoegd, blijft een bijzonder belangrijke kern overeind. Economische macht bestaat uit meer dan geld. Soevereiniteit bestaat uit meer dan een vlag. Militaire macht bestaat uit meer dan defensiebudgetten. En geopolitieke macht bestaat uit meer dan het aantal vliegdekschepen. De grote verandering van onze tijd is dat landen opnieuw proberen financiële macht te verbinden met materiële macht.

China doet dat door industrie, infrastructuur, technologie, energievoorziening en financiële diversificatie te combineren. Rusland beschikt ondanks zijn veel kleinere nominale economie over uitzonderlijke hoeveelheden energie, grondstoffen, landbouwgrond en militaire capaciteit. Iran heeft ondanks tientallen jaren sancties een mate van industriële, wetenschappelijke, energetische en militaire autonomie opgebouwd die moeilijk te rijmen valt met het beeld van een economisch onbeduidende staat.

Tegelijkertijd beschikt het Westen nog steeds over enorme activa. De uitkomst is daarom niet vooraf bepaald. De beslissende vraag van de komende decennia zal niet zijn wie op papier het hoogste BNP bezit. De vraag zal zijn: wie kan produceren wat hij nodig heeft, wie bezit de energie om dat te produceren, wie beheerst de technologie, wie controleert de betalingskanalen — en wie kan blijven functioneren wanneer de andere partij "nee" zegt?

Daar ligt de werkelijke betekenis van soevereiniteit. En precies daarom zijn Iran, Rusland en vooral China belangrijker dan hun plaats in de traditionele westerse economische ranglijsten suggereert. De verschuiving naar een multipolaire wereld hoeft dan ook niet te betekenen dat de dollar morgen verdwijnt, de Verenigde Staten instorten of Europa ophoudt een economische macht te zijn. Zij betekent iets fundamenteels.

Voor het eerst sinds het einde van de Koude Oorlog ontstaan grote economische centra die over voldoende industrie, energie, grondstoffen, technologie en politieke autonomie beschikken om te proberen buiten een uitsluitend door het Westen georganiseerd systeem te functioneren. Als dat proces slaagt, zal de belangrijkste verandering niet zijn dat Washington door Beijing, Moskou of Teheran als nieuwe wereldheerser wordt vervangen. Het zal zijn dat geen enkel machtscentrum nog in staat is de voorwaarden voor de hele wereld alleen te bepalen. En misschien is dát, veel meer dan alle retoriek over Oost tegen West, de werkelijke betekenis van de multipolaire wereld.

De RIC landen zijn niet de vijanden van het Westen: zij zijn de architecten van een wereld waarin geen enkel land de wereld kan domineren. En dat is, uiteindelijk, de enige basis voor een rechtvaardige internationale orde.

Bronnen en referenties

- Interview met Dr. Fadi Lama bij The Cradle: https://youtu.be/x4M_57JNh1o

- Fadi Lama, "The West's Plan B: Secure the Realm", The Cradle, 2022:
<https://thecradle.co/>
- Fadi Lama, *Why the West Can't Win: From Bretton Woods to a Multipolar World*
- Australian Strategic Policy Institute, "ASPI's Two-Decade Critical Technology Tracker": <https://www.aspi.org.au/report/aspis-two-decade-critical-technology-tracker/>
- World Gold Council, "China Gold Market Update":
<https://www.gold.org/goldhub/gold-focus/2026/05/china-gold-market-update-notable-rise-gold-reserves>
- U.S. Energy Information Administration, Iran country profile:
<https://www.eia.gov/international/overview/country/IRN>
- Energy Institute, Statistical Review of World Energy 2024:
<https://energyinst.org/statistical-review/insights-by-source>
- World Bank Open Data: <https://data.worldbank.org/>
- United Nations Charter: <https://www.un.org/en/about-us/un-charter/full-text>
- Federal Reserve, "Who owns the Federal Reserve?":
https://www.federalreserve.gov/faqs/about_14986.htm